

opusdei.org

Onwaarschijnlijke vrienden (II): Léa en Marie-Maude

“Ik zal nooit de eerste keer vergeten dat ik in haar auto stapte.” In deze serie interviews praten vriendenparen uit verschillende delen van de wereld over hoe zij elkaar hebben ontmoet, wat ze in elkaar waarderen, en hoe zij omgaan met hun verschillen.

3-7-2023

Léa en Marie-Maude* zijn collega's in Montreal, Canada. Zij werden langzamerhand vriendinnen, ondanks dat ze heel verschillende achtergronden, geloven en interesses hadden.

*Namen zijn veranderd om privacyredenen.

Hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

Marie-Maude: We hebben elkaar op het werk ontmoet. Léa was mijn eerste nieuwe collega na anderhalf jaar werken op afstand in een team van drie personen.

Wat maakt jullie onwaarschijnlijke vriendinnen?

Marie-Maude: Léa heeft een heel andere achtergrond dan ik gewend ben. Zij is meer terughoudend en introvert, geheel in tegenstelling tot mijn meer extroverte persoonlijkheid. Ik was

geïntimideerd door haar opleidingsniveau en studierichting. Ik beschouw mensen met dit opleidingsniveau als bovengemiddeld intelligent.

Léa: We hebben heel verschillende persoonlijkheden. Marie-Maude gedijt bij sociale interactie en voelt zich op haar gemak bij grote evenementen, terwijl grote menigten nogal veel van mij vergen. Zij is nergens bang voor en avontuurlijk. Zij is bijvoorbeeld een onverschrokken chauffeur, terwijl ik achter het stuur vaak nerveus word. Ik zal nooit de eerste keer vergeten dat ik in haar auto stapte!

Marie-Maude: (lacht) Eerlijk gezegd maakte het fulltime werken op afstand het moeilijker om mensen te leren kennen. In het begin waren onze contacten pragmatisch en werkgerelateerd, niet sociaal, dus

leek het onwaarschijnlijk dat we echte vriendinnen zouden worden.

Wat veranderde er?

Léa: Marie-Maude leerde mij om een alerter en verstandiger persoon te worden op het werk, om mijn naïviteit te overwinnen en om complexe werkverhoudingen in goede banen te leiden. Zij deelde haar ervaring en moeizaam verworven expertise zonder er iets voor terug te vragen.

Marie-Maude: Dat we even oud zijn en aan dezelfde universiteit verwante vakken hebben gestudeerd, maakte het gemakkelijker om een vriendschap aan te gaan. Onze werkomgeving was nieuw voor Léa, en als twee jonge vrouwen die probeerden onze plaats in de professionele wereld te vinden, voelde ik het als een plicht om haar te helpen in wat soms een moeilijke beroepsmatige context is.

Ik probeerde haar gerust te stellen door de rode vlaggen te benoemen.

Het is niet altijd gemakkelijk om hulp te vragen of aan te bieden. Hoe hebben jullie dat niveau van vertrouwen opgebouwd als nieuwe collega's?

Léa: We hebben veel samen gelachen, we hebben een foto-shoot gedaan om onze professionele netwerkfoto's te vernieuwen en we zijn na het werk gaan kringloop-shoppen. We besteedden niet al onze tijd aan moeilijke, zware gesprekken, en ik denk dat die gesprekken werden vergemakkelijkt door de spontaniteit van onze vragen en onze wederzijdse eerlijkheid. Omdat we elkaar respecteren en vertrouwen, zijn er geen taboe-onderwerpen voor ons.

Kunnen jullie ons iets vertellen over een keer dat een van jullie de ander hielp?

Marie-Maude: Snel nadat Léa aan het werk ging, moest ik voor vier maanden met verlof vanwege ziekte. Dit was erg moeilijk voor mij en ik vond het moeilijk te accepteren. Het betekende dat Léa een groot deel van mijn verantwoordelijkheden op korte termijn moest overnemen, hoewel ze nog maar pas met haar baan was begonnen, in een zakenwereld waar het inwerken normaal meerdere maanden in beslag neemt. Toen ik haar het nieuws van mijn vertrek vertelde, steunde ze me niet alleen, maar ze zei ook dat ze voor me zou bidden. Ik wist toen niet wat ik daarvan moest denken. Eigenlijk vond ik het een beetje vreemd.

Was het genant?

Léa: Onze levenspaden en overtuigingen zijn erg verschillend, maar Marie-Maude was altijd erg open. Dat verraste mij aanvankelijk.

Toen ik met haar sprak over mijn geloof en mijn betrokkenheid bij het Opus Dei, leek ze erg geïnteresseerd om er meer van te weten, op een heel positieve manier. Ik voelde me helemaal gerespecteerd.

Marie-Maude: Tegen de tijd dat ik terugkwam op het werk, hadden we de kans om onze verhouding verder uit te diepen. Ik was in staat om de betekenis van ‘voor mij bidden’ beter te begrijpen en de betekenis van haar aanbod te vatten... wat me toen werkelijk raakte. Hoe je het ook noemt (positieve uitstraling, dagelijkse bevestiging, of gebed), de werkelijkheid is dat ik sterker op het werk terugkwam. Ik weet dat haar gebed aan mijn genezing heeft bijgedragen. Mij zegt deze herinnering veel over Léa. Ik zie haar als een altruïstisch, fundamenteel goed mens die altijd klaar staat om de mensen om haar heen te helpen.

Léa: Toen ik een nogal moeilijke tijd doormaakte, sprak ze me aan over mijn "kleine Jezus" [p'tit Jésus], wat me erg raakte, juist omdat zij niet in hem gelooft zoals ik.

Marie-Maude, wist je iets over het Opus Dei voordat je Léa ontmoette?

Marie-Maude: Niet veel. In het begin had ik wel wat vooroordelen over Opus Dei, maar ik wist dat die niet gebaseerd waren op iets heel concreets. Ik weet niet meer precies hoe Léa me vertelde dat ze een numeraire van Opus Dei was, maar ik was blij dat ze me genoeg vertrouwde om het met haar te delen. Ik stelde veel vragen die ze geduldig beantwoordde. Ik ben daar heel dankbaar voor, want nu heb ik het gevoel dat ik haar beter ken en haar dagelijkse uitdagingen beter begrijp.

Wat is het belangrijkste dat jullie van elkaar hebben geleerd?

Marie-Maude: Léa heeft me geholpen de waarde van vriendelijkheid in intermenselijke relaties te beseffen. Haar dagen zijn vol contacten met mensen van heel verschillende leeftijden en culturen, ik ben altijd onder de indruk van haar voorkomendheid met iedereen.

Léa: Voor mij, eerlijkheid. Marie-Maude gaf me een voorbeeld van eerlijkheid in vriendschap, gepaard aan moed en bedachtzaamheid. Ze heeft een gave om mensen voor zich in te nemen, ze te begrijpen, en ze aan te moedigen door zichzelf in hun schoenen te plaatsen. Ik dank God ervoor dat hij haar in mijn leven heeft gebracht.

---

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/onwaarschijnlijke-vrienden-lea-en-marie-maude/> (21-3-2026)